

SENAT RP

ZAPIS STENOGRAFICZNY

Wspólne posiedzenie
Komisji Spraw Zagranicznych
i Unii Europejskiej (92.)
oraz Komisji Obrony Narodowej (29.)
w dniu 14 marca 2017 r.

IX kadencja

Porządek obrad:

1. Informacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych na temat wdrażania Globalnej Strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej.
2. Informacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych na temat Monachijskiej Konferencji Bezpieczeństwa.

(Początek posiedzenia o godzinie 16 minut 32)

(Posiedzeniu przewodniczy przewodniczący Komisji Obrony Narodowej Jarosław Rusiecki)

Przewodniczący Jarosław Rusiecki:

Dzień dobry państwu, witam wszystkich państwa na posiedzeniu połączonych Komisji Spraw Zagranicznych i Unii Europejskiej oraz Komisji Obrony Narodowej.

W porządku obrad dzisiejszego posiedzenia są 2 punkty. Pierwszy to informacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych na temat wdrażania Globalnej Strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej. Drugi punkt to informacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych na temat Monachijskiej Konferencji Bezpieczeństwa.

Chciałbym wszystkich państwa jeszcze raz serdecznie powitać. W sposób szczególnie chciałbym powitać wśród nas panią Joannę Wronecką, podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Witam pana Piotra Dzwonka, radcę ministra w Departamencie Polityki Bezpieczeństwa, pana Macieja Stadejka, zastępcę dyrektora w Biurze Dyrektora Politycznego. Witam serdecznie panią Marylę Otachel, szefa Wydziału Polityki i Bezpieczeństwa Unii Europejskiej w Departamencie Polityki i Bezpieczeństwa Międzynarodowego w Ministerstwie Obrony Narodowej. Witam pana Tomasza Śmigielskiego, głównego specjalistę w Departamencie Polityki i Bezpieczeństwa Międzynarodowego w Ministerstwie Obrony Narodowej. Witam serdecznie panią Annę Zdziarską-Bąk, głównego specjalistę w Zespole Prac Parlamentarnych w Departamencie Prawnym w Ministerstwie Obrony Narodowej. Serdecznie witam panie i panów senatorów.

Nie przedłużam wstępu. W punkcie pierwszym, dotyczącym informacji na temat wdrażania Globalnej Strategii na rzecz polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii Europejskiej, chciałbym oddać głos pani minister i poprosić o informację.

Bardzo Proszę, Pani Minister.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Joanna Wronecka:

Szanowny Panie Przewodniczący! Szanowne Panie Senator! Szanowni Panowie Senatorowie! Szanowni Państwo!

Jeśli pan przewodniczący pozwoli, to chciałabym najpierw dokonać takiego ogólnego wprowadzenia, jeśli chodzi o europejską politykę czy strategię globalną, a potem

skoncentruję się na kwestii bezpieczeństwa i obrony. Wraz z kolegami, których uprzejmie pan wymienił, jesteśmy do państwa dyspozycji.

A zatem takie ogólne wprowadzenie. Proces implementacji europejskiej strategii globalnej wpisuje się w dyskusję na temat przyszłych kierunków rozwoju Unii Europejskiej. Realizacja tej strategii powinna być osią działań zmierzających do wzmocnienia znaczenia Unii jako globalnego aktora. Skuteczne wdrożenie strategii jest więc kluczowym elementem odpowiedzi na wiele wyzwań, przed jakim staje Unia Europejska, takimi jak walka z nielegalną migracją, terroryzmem i innymi problemami. Priorytety Polski w odniesieniu do europejskiej strategii koncentrują się na bezpieczeństwie i obronie oraz na obszarze sąsiedztwa Unii Europejskiej. Szczególnie istotne jest dla nas wsparcie wschodnich partnerów w celu wzmocnienia ich odporności na zagrożenia wewnętrzne i zewnętrzne. Mamy nadzieję, że wkrótce zawansowane będą też prace w innych obszarach tejże strategii, w odniesieniu do przeglądu strategii regionalnych i sektorowych. Chciałabym np. poinformować, że jest planowana nowa strategia Unii Europejskiej wobec Syrii.

Podkreślamy znaczenie silnego partnerstwa transatlantyckiego i efektywnej współpracy Unii Europejskiej oraz NATO. Polska podkreśla, że efektywna implementacja zapisów strategii wymaga ścisłej współpracy z państwami członkowskimi na wszystkich etapach prac. Problematyka bezpieczeństwa i obrony jest jednym z 5 obszarów, które zostały ujęte w nowej strategii globalnej. W związku z wymienionymi przez mnie konfliktami, np. kwestią nielegalnej emigracji, a także konsekwencjami Brexitu, prace nad tą strategią uległy przyspieszeniu. Chciałabym poinformować, że szefowie państw i rządów 10 marca przyjęli konkluzje podsumowujące postępy w implementacji strategii globalnej w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony. Punktem odniesienia do dokonania tej oceny były konkluzje Rady uzgodnione przez ministrów spraw zagranicznych i obrony 6 marca. Kolejna dyskusja na najwyższym szczeblu dotycząca bezpieczeństwa i obrony odbędzie się w czerwcu 2017 r., kiedy to Rada Europejska ma określić dalsze strategiczne kierunki działań.

Co do tematów zleconych do realizacji na mocy konkluzji – ministrowie spraw zagranicznych odnieśli się w marcu do 3 zagadnień. Pozwolę sobie je pokrótce przedstawić. Po pierwsze, podjęto decyzję w sprawie utworzenia w ramach Sztabu Wojskowego Unii Europejskiej stałej komórki odpowiedzialnej za planowanie i prowadzenie misji wojsko-

wych Unii Europejskiej o charakterze niewykonawczym. Po drugie, poczyniono wstępne ustalenia w odniesieniu do skoordynowanego corocznego przeglądu obronnego. Po trzecie, tempa nabrała dyskusja na temat stałej współpracy strukturalnej. Rezultatów prac związanych usprawnieniem grup bojowych Unii oraz rozwojem cywilnych zdolności należy się spodziewać w maju. Równolegle ma miejsce wdrażanie zestawu 42 propozycji implementujących wspólną deklarację Unii i NATO uchwaloną w ubiegłym roku podczas szczytu w Warszawie. Działania wdrożeniowe strategii w obszarze bezpieczeństwa i obrony są również bezpośrednio powiązane z europejskim planem działań w sektorze obrony, przedstawionym przez Komisję Europejską. Warto również odnotować, że 1 marca Komisja Europejska opublikowała białą księgę na temat przyszłości projektu europejskiego, która odnosi się do zagadnień bezpieczeństwa i obrony. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jarosław Rusiecki:

Bardzo dziękuję, Pani Minister.

Czy współpracownicy pani minister już na tym etapie chcą dodać jakąś informację?

Jeśli nie, to chciałbym rozpocząć dyskusję w tym pierwszym punkcie.

Słucham państwa senatorów. Proszę o pytania, problemy.

Może nic nie budzi wątpliwości? Do takiego wniosku dochodzimy z panem profesorem w prezydium.....

Wobec tego ja mam takie krótkie pytanie. Czy prezydencja maltańska ma jakieś inicjatywy w obszarze wspólnej polityki bezpieczeństwa, w obszarze dotyczącym... Właściwie nie chcę mówić o jakichś kierunkach, ale w obszarze dotyczącym najważniejszych problemów, które w tej chwili dotyczą Europę?

Bardzo proszę.

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Joanna Wronecka:

Na początku bardzo ogólnie wspomnę, że dla Malty, która, jak wiadomo, jest wyspą i leży na południu, bliżej wybrzeży Afryki Północnej, zasadniczą sprawą jest migracja. Za chwilę poproszę pana dyrektora Stadejka, żeby nam w szczegółach opowiedział, jakie są inicjatywy, bo oni o to bardzo dbają. Pragnę przypomnieć – to już bardziej dotyczy migracji i Afryki – że w ubiegłym roku... Przepraszam, to było w 2015 r., to wtedy właśnie w La Valletta odbył się słynny szczyt, kiedy podjęto ważne decyzje w kwestiach migracyjnych. To wtedy Unia Europejska postanowiła powołać nowe instrumenty, dotyczące zwłaszcza obszaru Sahelu, biorąc pod uwagę, że główne trendy migracyjne czy ruchy migracyjne stamtąd pochodzą. A więc dla Malty w sferze politycznej rzecz jasna jest to kwestia prestiżowa. Chodzi też o pokazanie, że to, co zostało ustalone w La Valletta, będzie kontynuowane, ale jak się stanie, to już jest... No, nie znamy odpowiedzi.

Przewodniczący Jarosław Rusiecki:

Bardzo dziękuję.

(*Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Joanna Wronecka: Teraz pan dyrektor.*)

Bardzo proszę.

Zastępca Dyrektora Biura Dyrektora Politycznego w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Maciej Stadejek:

Dziękuję bardzo, Pani Minister.

Panie Przewodniczący! Szanowni Państwo Senatorowie!

Tak jak powiedziała pani minister, jeżeli chodzi o szeroko pojęte bezpieczeństwo, to jednym z priorytetów prezydencji maltańskiej, głównym w zasadzie, jest kwestia migracji. W zeszłym roku nie udało się zatrzymać strumienia migracyjnego nielegalnych emigrantów przedostających się do Unii. To, co udało się zrobić, to prawie całkowicie zastopować ten szlak wschodniośroziemnomorski, czyli migrację z terytorium Syrii do Unii Europejskiej. Nie udało się jednak osiągnąć podobnych wyników, jeżeli chodzi o szlak centralny, tak że około 90% przypadków migracji dotyczy terytorium Libii. I to jest główny cel działania prezydencji maltańskiej.

Na nieformalnym szczycie w La Valletta na początku lutego tego roku uzgodniono wiele działań. Dokonano pierwszej oceny wdrażania dodatkowych środków finansowych, które zostały przeznaczone na przeciwdziałanie tak zwanym pierwotnym przyczynom migracji w Afryce. Zdecydowano też o alokowaniu dodatkowych 200 milionów na Afrykę Północną. Wzmacniana jest ciągle obecność unijna na Morzu Śródziemnym, czyli misja, operacja morska „Sophia”. No, ona daje pewne wyniki, aczkolwiek nie jest w stanie w znaczący sposób zatrzymać fali migracyjnej. Pewnym nowym elementem, który się pojawił po tym nieformalnym spotkaniu na Malcie, jest kwestia podjęcia rozmów z Libijczykami na temat tworzenia, już po stronie libijskiej, takich wstępnych centrów, w których dokonywana byłaby ocena, czy dana osoba rzeczywiście może otrzymać status azylanta, czy jest raczej migrantem ekonomicznym i powinna być po prostu odesłana do kraju pochodzenia. Tak że to tyle, w takim ogólnym skrócie, jeśli chodzi o kwestię migracji.

A jeżeli chodzi o kwestie dotyczące tradycyjnie pojmowanego bezpieczeństwa, to tutaj prezydencja maltańska nie ma samodzielnych priorytetów i w zasadzie nie może ich mieć, biorąc pod uwagę podział pracy w ramach Unii Europejskiej. W kwestiach dotyczących wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony główną rolą inicjującą, a teraz także koordynującą te prace, o których mówiła pani minister, odgrywa wysoki przedstawiciel. Rolą Malty jest raczej próba budowania porozumienia wśród państw członkowskich, wypracowania konsensusu, natomiast nie zgłaszają tam jakichś własnych priorytetów w tym zakresie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jarosław Rusiecki:

Dziękuję bardzo, Panie Dyrektorze.

Jeśli nie ma...

Bardzo proszę, pan senator.

Senator Rafał Ślusarz:

Chciałbym zaryzykować następujące pytanie. Unia Europejska w obszarze wąsko rozumianego bezpieczeństwa, czyli militarnego, jakby waha się pomiędzy poglądem, że od tego ma NATO, a poglądem, że należy zastąpić NATO własnymi siłami. Gdzie my jesteśmy w tym procesie? Czy to jest proces, który jakby się waha, czy to ewoluje w którą stronę? Bo z tych informacji, które uzyskaliśmy... No, powstały jakieś ciała, które nakierowane są troszkę w przyszłość, będą oceniać, co się dzieje, na którym etapie, ale jaka jest intencja? Czy my idziemy w kierunku jakiegoś dublowania NATO, czy pogodziliśmy się z NATO? „My” to znaczy Unia Europejska, chociaż „my” to również NATO. Jak to wygląda w tej chwili?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Joanna Wronecka: Jeśli można, to poproszę...)

Przewodniczący Jarosław Rusiecki:

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, Pani Minister.

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Joanna Wronecka: Ponieważ mamy tu specjalistę w tej dziedzinie, kolegę z Departamentu Polityki Bezpieczeństwa, to poproszę go o głos, jeśli panowie senatorowie się zgodzą.)

Bardzo proszę, Pani Dyrektorce.

Radca Ministra w Departamencie Polityki Bezpieczeństwa w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Piotr Dzwonek:

Dziękuję, Pani Minister.

Szanowni Państwo Senatorowie, w odpowiedzi na to pytanie pana senatora z czystym sumieniem można tutaj powiedzieć, jak myślę, że z polskiego punktu widzenia nie ma takiego dylematu, dlatego że my od początku całego procesu przystępowania do Unii Europejskiej siłą rzeczy byliśmy trochę naznaczeni jako kraj pronatowski, a to z tego powodu, że do NATO dołączyliśmy najpierw, a dopiero później do Unii Europejskiej. I często musieliśmy się tłumaczyć, że to nasze stanowisko jest takie pronatowskie... Później w wyniku prac wewnętrznych okazało się, że takiego dylematu nie ma, to znaczy zgodnie z zasadą *single set of forces* jedne siły możemy zadeklarować zarówno do jednej, jak i do drugiej organizacji. To jest ten taki element, który daje możliwość bycia członkiem zarówno jednej organizacji, jak i drugiej. Oczywiście są takie kraje, które starają się – mówiąc wprost, przede wszystkim Francja – od zawsze podkreślać ten element, że Unia Europejska powinna przynajmniej aspirować do tej roli, którą ma NATO, natomiast z operacyjnego punktu widzenia jest to rozmowa wtórna, bo tak jak mówię, wszystkie państwa członkowskie, które są członkami jednej i drugiej organizacji, patrzą na politykę bezpieczeństwa z tego samego punktu widzenia. Jest jedna polityka bezpieczeństwa, którą realizujemy w ramach NATO, Unii Europejskiej, ONZ, sojuszy dwustronnych. Wszystko to, co się dzieje obecnie, wynika z naszego nie-

zmiennego stanowiska, stałego w zasadzie od początku członkostwa w Unii Europejskiej. Oznacza ono, że tak, sprzyjamy wszystkim procesom związanym z integracją w tym obszarze, z takim zastrzeżeniem, że nie może to dublować struktur, które są po stronie NATO. Stąd też taka długa dyskusja w ramach Unii Europejskiej właśnie na temat tych ośrodków, gdzie są przygotowywane i prowadzone operacje, że w jakiś sposób może to dublować natowski SHAPE. W obecnej chwili mówimy jednak o operacjach niewykonawczych, czyli misjach szkoleniowych, treningowych; po roku ocenimy, jak to funkcjonuje. Wydaje się, że to, co czym Unia Europejska zajmuje się obecnie i będzie się zajmować, z praktycznego punktu widzenia jest to absolutnie wystarczające na najbliższe kilka lat. Raczej nikt nie przewiduje realnie w Brukseli jakichś dużych operacji wojskowych z mandatem wykonawczym typu Afganistan po stronie Unii Europejskiej.

Chciałbym jeszcze tylko zwrócić uwagę państwa, że w wyniku tych działań związanych z kryzysami w ostatnich latach obserwujemy w ogóle taką tendencję dotyczącą działań ponad organizacjami. To znaczy działamy w ramach koalicji chętnych. Oczywiście najlepiej byłoby, gdyby można było przypisać flagę natowską czy unijną do danych operacji, natomiast praktyka pokazuje, że chociażby w przypadku walki z terroryzmem jest koalicja chętnych i z różnych powodów, politycznych, ale też takich trochę praktycznych, nie może być pewna flaga umieszczona. Tak że reasumując to, o co pan zapytał, powiem tak: myślę, że Unia Europejska nadrabia ten czas, kiedy gdzieś tam dryfowała politycznie, żeby osiągnąć jakieś decyzje, porządkujące to, co się dzieje w ramach struktur i to, co się już dokonało, symbolicznie, żeby nazwać to, co praktycznie funkcjonuje. A co przyniesie przyszłość, to zobaczymy w najbliższych... Nawet nie chodzi o miesiące, tylko w zasadzie o lata. W obecnej chwili możemy spokojnie powiedzieć jako członkowie obu organizacji, patrząc z tego punktu widzenia, że nasze interesy są absolutnie zabezpieczone, bo jesteśmy w obu organizacjach. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jarosław Rusiecki:

Bardzo dziękuję panu radcy za odpowiedź, a panu senatorowi Ślusarzowi za pytanie.

Czy jeszcze ktoś z państwa...

Bardzo proszę, pan senator Wach.

Senator Piotr Wach:

Ja mam krótkie pytanie dotyczące centrów doskonałości, *centers of excellence* NATO. Dwa z nich są w Polsce, w sumie jest ich kilkanaście w różnych krajach. One właściwie należą do struktur krajowych, ale są finansowane przez NATO i jemu podlegają. Właściwie są, jak rozumiem, takimi centrami eksperckimi, które przygotowują rozwiązania oraz prowadzą szkolenia dla członków NATO i nie tylko. Czy to ma coś wspólnego z Unią? I czy na tym polu jest współpraca, czy struktura tych centrów doskonałości jest po prostu zupełnie inna? My mamy je w Bydgoszczy i Krakowie, o ile się nie mylę.

Przewodniczący Jarosław Rusiecki:

Bardzo proszę, Pani Minister.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Joanna Wronecka:**

Dziękuję bardzo.

Poproszę tutaj przedstawiciela ministerstwa obrony, chociaż tak się składa, że ja miałam do czynienia z *centers of excellence* finansowanymi przez Unię w Jordanii. I one okazały się bardzo, że tak powiem, interesującym ciałem, bo w ramach tych centrów można było prowadzić różnego rodzaju czy realizować projekty. To było takie regionalne centrum, w pełni finansowane przez Unię, ale można było np. realizować projekty dotyczące broni chemicznej, radioaktywności. Oczywiście to było w obszarze Bliskiego Wschodu, a więc to jest jak gdyby inna działka. Co do tego natowskiego – zaraz poproszę pana...

Przewodniczący Jarosław Rusiecki:

Bardzo proszę, pan Tomasz Śmigieński.

**Główny Specjalista w Departamencie
Polityki Bezpieczeństwa Międzynarodowego
w Ministerstwie Obrony Narodowej
Tomasz Śmigieński:**

Dziękuję bardzo.

Specjalizuję się głównie w Unii, ale spróbuję odpowiedzieć też na pytanie dotyczące NATO.

To są odrębne struktury, jednak z uwagi na to, że te centra są narodowe, współpraca w pewnym zakresie jest możliwa. Z tego, co mi wiadomo, na Węgrzech jest np. takie centrum, które zajmuje się bronią masowego rażenia i które jest też nastawione na współdziałanie. A więc pewien zakres współpracy jest tu możliwy m.in. właśnie dlatego, że są to narodowe centra, dzięki temu współdziałanie jest możliwe.

Przewodniczący Jarosław Rusiecki:

Bardzo dziękuję.

Czy są jeszcze jakieś pytania? Jeśli nie, to...

Jeśli nie usłyszę sprzeciwu, to informację będę uważała za przyjętą.

I możemy przejść do punktu drugiego: informacja Ministerstwa Spraw Zagranicznych na temat monachijskiej konferencji bezpieczeństwa.

Ponownie proszę o głos pani minister. Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Joanna Wronecka:**

Dziękuję bardzo, Panie Przewodniczący.

Przypomnę tylko, że konferencja monachijska miała miejsce w dniach 17–19 lutego. Polskę podczas konferencji reprezentowali prezydent Andrzej Duda, minister spraw

zagranicznych Witold Waszczykowski oraz minister obrony narodowej Antoni Macierewicz. Prezydent Duda wziął udział w debacie na temat przyszłości świata zachodniego i odbył spotkania z prezydentami Słowenii, Chorwacji, a także Ukrainy. Minister Waszczykowski uczestniczył w dyskusji panelowej o przyszłości Europy, odbył spotkania bilateralne z ministrem spraw zagranicznych Mołdawii, byłym szefem CIA. Minister Macierewicz spotkał się ze swoimi odpowiednikami z Armenii oraz Szwajcarii. Najistotniejsze, z polskiego punktu widzenia kwestie debatowane podczas tegorocznej konferencji to przyszłość stosunków transatlantyckich w kontekście nowej administracji Stanów Zjednoczonych oraz przyszłość Sojuszu Północnoatlantyckiego. Szczególnie istotne i oczekiwane było wystąpienie wiceprezydenta Pence'a, który podkreślił kluczową rolę NATO jako najważniejszego i najskuteczniejszego sojuszu w historii i zadeklarował w imieniu prezydenta Trumpa pełną gotowość do utrzymania obecności amerykańskiej w Europie i zaangażowania w Sojusz. Warto zwrócić uwagę na wystąpienie kanclerz Niemiec Angeli Merkel, która wskazała wszystkie wyzwania stojące przed Europą i zachęcała do współpracy. Potwierdziła znaczenie Sojuszu dla bezpieczeństwa europejskiego i zadeklarowała wolę podniesienia wydatków obronnych. Dzisiaj są na poziomie 1,2% PKB. Należy też odnotować wystąpienie ministra spraw zagranicznych Niemiec Gabriela, który de facto wypowiedział się przeciwko wzrostowi wydatków na obronność. Prezydent Ukrainy Poroszenko apelował o wsparcie Zachodu i kontynuowanie presji na Rosję. Z kolei rosyjski minister spraw zagranicznych Ławrow w dosyć krótkim wystąpieniu po raz kolejny obarczył Zachód odpowiedzialnością za brak stabilności i wezwał do budowania nowego porządku międzynarodowego, zgodnie z propozycją złożoną w 2009 r. przez ówczesnego prezydenta Miedwiediewa.

Minister Waszczykowski wystąpił w panelu „Przyszłość Europy – zjednoczona czy podzielona?” Wszyscy paneliści opowiedzieli się za wzmocnieniem Unii Europejskiej. Minister Waszczykowski zaznaczył, że nie może to oznaczać narzucania państwom rozwiązań przyjmowanych przez instytucje europejskie, ale rozwiązania wypracowywane wspólnie przez silne państwa, które Unię Europejską współtworzą. Interesujące jest to, że np. niemiecki minister finansów sceptycznie odniósł się do Europy dwóch prędkości, wspierając elastyczny rozwój Unii Europejskiej.

Najbardziej oczekiwanym elementem tegorocznej konferencji było przesłanie od nowego prezydenta Stanów Zjednoczonych do Europejczyków. Wskazywało ono wyraźnie na wybór nowej administracji, potwierdzenie przywiązania do NATO i wartości, które legły u podstaw wspólnych instytucji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący Jarosław Rusiecki:

Bardzo dziękuję, Pani Minister.

Otwieram dyskusję.

Proszę bardzo, pytania do pani minister, do współpracowników z Ministerstwa Spraw Zagranicznych, z ministerstwa obrony.

Bardzo proszę, pan senator Grubski.

Senator Maciej Grubski:

Szanowna Pani Minister, czy pani kanclerz Angela Merkel w wystąpieniu określiła wzrost środków na wydatki zbrojeniowe? To wzrost z tego 1,2% do jakiej wysokości? Czy wiemy, o jakim obszarze oni dzisiaj rozmyślają?

(Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Joanna Wronecka: Z tego, co wiem...)

Przewodniczący Jarosław Rusiecki:

Bardzo proszę.

**Podsekretarz Stanu
w Ministerstwie Spraw Zagranicznych
Joanna Wronecka:**

Tak, przepraszam.

Przedział czasowy to jest rok 2025. Chcieliby wtedy osiągnąć poziom 2%.

Przewodniczący Jarosław Rusiecki:

Bardzo dziękuję.

Czy jeszcze pytania? Nie widzę zgłoszeń.

Szanowni Państwo, wobec tego, jeśli nie usłyszę słowa sprzeciwu, chciałbym, abyśmy przyjęli informację na temat monachijskiej konferencji bezpieczeństwa. Nie ma sprzeciwu. Bardzo serdecznie dziękuję.

W ten sposób wyczerpaliśmy porządek obrad.

Chciałbym bardzo serdecznie podziękować za uczestnictwo pani minister, współpracownikom z ministerstwa obrony i z Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Dziękuję bardzo.

Dla państwa senatorów mamy komunikaty. Dla senatorów obydwu komisji mamy następujący komunikat. Otóż kilka dni temu razem z panem senatorem, panem przewodniczącym Rockim odbyliśmy rozmowę z panią ambasadorką Izraela i z panią wiceambasadorką w kwestii dotyczącej planowanej wizyty w Polsce delegacji komisji spraw zagranicznych i obrony narodowej – to jest jedna komisja – izraelskiego Knesetu. Przedstawiciele izraelskiego parlamentu chcą się z nami spotkać. Taka wizyta jest planowana na 28 marca. Bardzo prosilibyśmy państwa senatorów o zapisanie tej daty i czuwanie, będzie odpowiedni komunikat czy to z sekretariatu komisji obrony, czy to z komisji spraw zagranicznych.

Następny komunikat kieruję do Komisji Obrony Narodowej. Za chwilę mamy posiedzenie komisji, tak że prosiłbym o pozostanie na sali.

(Senator Marek Rocki: Dołączę się do komunikatu i powiem, że nasze posiedzenie jest o 18.00.)

Dziękuję bardzo.

Zamykam posiedzenie.

Dziękuję państwu bardzo.

(Koniec posiedzenia o godzinie 17 minut 00)

Kancelaria Senatu

Opracowanie:

Biuro Prac Senackich, Dział Stenogramów

Druk i łamanie: Biuro Informatyki, Dział Edycji i Poligrafii